

כאייל תערוג

פרשת שבוע לעילוי נשמת אייל מבורך מויטו הי"ד

פרשת צו - ליל הסדר

ספר ויקרא מדבר על דברים שבמקדש, על קרבנות ועבודת הכהנים, בקיצור המציאות האידיאלית שאנחנו שואפים אליה, ודווקא בגלל הגודל שלהם אפשר להבין יסודות עמוקים.

כתוב (ויקרא ו,ו) "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" - אש מן השמיים יורדת על המזבח בזכות ההדלקה שמתחיל כהן מן המניין, מציאות ניסית שמתרחשת יום יום. ובנוגע ליציאת מצרים שהיא נס גלוי וברור, שהקב"ה מוציא אותנו, עם של עבדים, משיא הטומאה למתן תורה, הליכה במדבר וירידת מן, ניצחון במלחמות ועוד אינספור ניסים גלויים, נשאלת השאלה למה אין לנו גם היום מציאות כזאת? למה יש הסתר פנים כזה?

כדי לענות על השאלה הזאת קודם כל צריך לבדוק אם המספר במשקפיים שלנו נכון, האם אנחנו בוחרים להסתכל על כך, למשל ככל שמבינים איך הגוף פועל כשאנחנו אוכלים ככה מבינים כמה דברים זזים בפנים וכמה דברים יכולים להשתבש ולכן עצם האכילה היא נס גלוי!

המדרש בשמות רבה על קריעת ים, שבאותו זמן נקרעו כל מים שעל פני הארץ, בא להגיד - הנה יש כאן דרך טבע, זה לא מיוחד.

על שרה אמנו כשהתעברה ביצחק המדרש כותב שבאותו זמן נפקדו עוד עקרות, נתרפאו חרשים והתפקחו עיוורים - הנה דרך הטבע, הכל כרגיל. באה הפרשה שלנו לומר: אע"פ שזה כל יום, שזה נראה נורמלי, תדעו שיש כאן נס.

ולכן ההסתר פנים - כדי שנבחר אנחנו את הטוב, שנרוויח אותו ביושר ונגלה את המוסר האלוקי לכל העולם.

לא סתם ליל הסדר בפרט ופסח בכלל התקבל בכל עם ישראל, בעומק יש כאן הבנה שיצאנו ממצרים יחד ונלחמו את מלחמות עמלק יחד וגם נכנסו לארץ יחד ואותה מצה שאנחנו אוכלים היום - לחם העוני - סמל הענווה, ובזכות הענווה נוכל לשים לב לניסים הקטנים והלא מובנים מאליהם, לנקות מעלינו את הגאווה וההתנשאות על האחר ולשחרר את הריבים והלשון הרע, ולשים על הדברים הטובים את הזרקורים ולשמוח בחלקנו, ובזכות ההשתדלות שלנו בכך - אש המזבח לא תכבה - הקשר עם בורא עולם לא יתכבה.

אייל מבחינתי היה האש בחבורה ושלא נכבה לא משנה מה קורה, ולא רק זה אלא גם "מדליק" אותנו ומפיץ את האור שלו עם יכולת סחיפה לא נורמלית, אולי בעיניים שלנו האור שלו נכבה אבל כמו נר שיכול להדליק אינסוף נרות אחרים ככה אני רואה את ההשפעה שלו, תמיד נזכור אותך אח יקר

דן פרוכטר